

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1057/2014
13.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Љ.С., због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., адвоката И.Д., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 3504/2011 од 24.06.2014. године и К 3504/2011-Кв 1521/14 од 11.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2014. године, на основу члана 490. ЗКП, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С. и УКИДАЈУ правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 3504/2011 од 24.06.2014. године и К 3504/2011 – Кв бр.1521/14 од 11.08.2014. године и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К број 3504/2011 од 24.06.2014. године, одбијен је захтев браниоца окривљене Љ.С., адвоката И.Д. за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 235.500,00 динара, као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.3504/2011-Кв бр.1521/14 од 11.08.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Љ.С. и пуномоћника правног следбеника пок. А.Т., адвоката И.Д. од 15.05.2014. године, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 3504/11 од 24.06.2014. године.

Бранилац окривљене Љ.С., адвокат И.Д., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту

законитости и укине првостепено и другостепено решење, а предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду, или да преиначи наведена решења тако што ће усвојити жалбу, преиначити првостепено решење и усвојити захтев за накнаду трошкова или да преиначи другостепено решење тако што ће усвојити жалбу и укинути првостепено решење.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је основан.

Из списка предмета произлази да је приватни тужилац Н.Ц., поднео приватну тужбу Првом општинском суду у Београду против окривљених А.Т. и Љ.С., због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, те да је пресудом Првог основног суда у Београду К бр.3504/11 од 16.07.2012. године, на основу члана 354. став 3. ЗКП, према окривљенима одбијена оптужба да су извршили кривично дело увреде из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Изабрани бранилац окривљених, адвокат И.Д., поднела је првостепеном суду дана 18.07.2013. године, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 235.500,00 динара. Одлучујући о наведеном захтеву браниоца окривљених првостепени суд је решењем К 3504/2011 од 10.03.2014. године, усвојио захтев и окривљеној Љ.С. досудио трошкове кривичног поступка у износу од 168.750,00 динара, који ће се окривљеној исплатити на терет буџетских средстава, а преко досуђеног износа до тражених 235.500,00 динара захтев браниоца окривљене је одбијен као неоснован.

Против овог решења жалбу је изјавила пуномоћник правног следбеника пок. окривљеног А.Т., ћерке З.Т., адвокат И.Д., па је Први основни суд у Београду, одлучујући о наведеној жалби донео решење К бр.3504/11 – Кв 1059/14 од 28.05.2014. године, којим је поводом изјављене жалбе браниоца окривљене Љ.С., адвоката И.Д. од 15.05.2014. године, укинуо по службеној дужности решење Првог основног суда у Београду К бр.3504/11 од 10.03.2014. године и предмет вратио поступајућем судији, на поновно одлучивање.

У поновном поступку Први основни суд у Београду је решењем К бр.3504/2011 од 24.06.2014. године, одбио захтев браниоца окривљене Љ.С., адвоката И.Д. за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 235.500,00 динара, као неоснован, након чега је исти суд решењем К бр.3504/2011-Кв бр.1521/14 од 11.08.2014. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљене Љ.С. и пуномоћника правног следбеника пок. окривљеног А.Т., адвоката И.Д. од 15.05.2014. године, изјављену против решења Првог основног суда у Београду К бр.3504/11 од 24.06.2014. године.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., указује да је првостепеним решењем одбијањем захтева браниоца окривљене Љ.С. за накнаду трошкова кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 3504/11 од 16.07.2012. године, повређена одредба члана 265. став 1. ЗКП, јер није правилно одлучено о трошковима наведеног кривичног поступка.

Наиме, одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да ће се, кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач.1. до 6. тог Законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредба члана 265. став 3. ЗКП, предвиђа да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач.1. до 6. и тачка 9. тог Законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или оптужба одбијена или окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца. Из изнетих одредби произлази да окривљени који у поступку није оглашен кривим, не сноси трошкове кривичног поступка, већ да они падају на терет буџетских средстава, а када је поступак вођен по приватној тужби трошкове кривичног поступка, у ситуацији када окривљени није оглашен кривим, сноси приватни тужилац, осим у случају ако је поступак обустављен због смрти окривљеног или је оптужба одбијена због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка који се не могу приписати у кривицу приватног тужиоца, када трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Имајући у виду да је у конкретном случају према окривљеној одбијена оптужба да је извршила предметно кривично дело због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, која се не може приписати у кривицу приватног тужиоца, већ је последица пропуста у поступању суда, то, по налажењу овога суда, трошкови кривичног поступка треба да падну на терет буџетских средстава.

Одбијањем захтева браниоца окривљене Љ.С., да се окривљеној на терет буџетских средстава доделе трошкови кривичног поступка, првостепени суд је на штету окривљене Љ.С., повредио одредбу члана 441. став 4. у вези члана 265. ЗКП, јер окривљена у ситуацији када је према њој оптужба правноснажно одбијена због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, не може трпети штетне последице због пропуста у раду суда.

Следствено реченом, основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је Први основни суд у Београду исту повреду закона учинио и када је другостепеним решењем одбио жалбу браниоца окривљене Љ.С., као неосновану

и погрешно становиште из првостепеног решења у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка прихватио као правилно.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С. и на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо побијана правноснажна решења, како би првостепени суд, приликом поновног одлучивања у смислу примедби изнетих у овој пресуди правилно одлучио ко ће сносити трошкове предметног кривичног поступка и у којој висини.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву браниоца окривљене Љ.С., имао у виду наводе захтева којима се указује да је Први основни суд у Београду одлучујући о изјављеној жалби пуномоћника правног следбеника пок. окривљеног А.Т., изјављеној против решења Првог основног суда у Београду К бр.3504/11 од 10.03.2014. године, исту третирао као жалбу браниоца окривљене Љ.С. и донео решење К бр.3504/11-Кв бр.1509/14 од 28.05.2014. године, којим је поводом наведене жалбе, а по службеној дужности укинуо решење Првог основног суда у Београду К бр.3504/11 од 10.03.2014. године и предмет вратио поступајућем судији на поновно одлучивање, чиме је поступио у потпуности мимо основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, што би, по налажењу овога суда с обзиром на целокупне списе предмета представљало повреду поступка који је претходио доношењу правноснажних решења против којих је захтев поднет, али Врховни касациони суд о овој повреди није одлучивао имајући у виду да су из изнетих разлога укинута правноснажна решења и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова из члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**